

CAMILLA LÄCKBERG

VAIZ

“Camilla Läckberg
polisiyenin kraliçesi.”
Bild am Sonntag

Vaiz

VAİZ

Orijinal adı: Predikanten

© 2004 Camilla Läckberg

İlk kez İsveç'te Warne Yayınevi tarafından basılmıştır.

Nordin Agency (İsveç) aracılığıyla yayımlanmıştır.

Yazan: Camilla Läckberg

İngilizceden çeviren: Elif Günay

Türkçe yayın hakları: © Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Kayı Telif ve Lisans Hakları Ajansı Tic. Ltd. Şti. aracılığıyla satın alınmıştır.

1. baskı / Nisan 2013 / ISBN 978-605-09-1414-6

Sertifika no: 11940

Kapak tasarımı: Yavuz Korkut

Baskı: Görsel Dizayn Ofset Matbaacılık Tic. Ltd. Şti.

Atatürk Bulvarı Depozite Alışveriş Merkezi A5 Blok

4. Kat No: 405 İkitelli OSB - Başakşehir / İSTANBUL

Tel: (212) 671 91 00

Sertifika no: 16269

Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 1 Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Vaiz

Camilla Läckberg

Çeviren: Elif Günay

Micke'ye...

Güne umut verici bir başlangıç yapmıştı. Ailenin diğer fertleri uyanmadan, erkenden kalkmış, mümkün olduğunca sessiz bir şekilde giyinmiş ve fark edilmeden dışarı çıkmayı başarmıştı. Yanına aldığı şövalye miğferiyle tahta kılıcını mutlulukla sallayarak, evden Kungsklyftan Yarığı'na kadar yüz metrelik mesafeyi koştu. Bir an duraksadı ve kayalık çıkıntıdan dümdüz aşağı inen dik yarığa hayranlıkla baktı. Yarığın genişliği bir buçuk-iki metre kadardı; yaz güneşinin yükselmeye başladığı göğe doğru uzanan kayalık da dokuz metreden daha derindi. Yarığın ortasında, yerinden kılmıdamayacak biçimde sıkışıp kalmış devasa üç kaya parçası vardı; görkemli bir manzaraydı. Burası altı yaşındaki bir çocuk için büyüleyiciydi. Kungsklyftan'ın yasak bölge olması ise her şeyi daha da çekici kılıyordu.

Buranın ismi, Kral II. Oscar'ın on dokuzuncu yüzyılın sonlarında Fjällbacka'ya yaptığı ziyaretten geliyordu ama o, saldırıya hazır durumdaki kılıcıyla karanlığa doğru yavaşça ilerlerken bunu ne biliyor ne de umursuyordu. Babası, *Ronja Rövardotter* adlı filmdeki "Cehennem Geçidi" sahnelerinin yarığın içinde çekildiğini söylemişti. Filmı seyrettiğinde, soyguncu çete reisi Mattis'in atıyla geçişini izlerken karnında ufak bir karıncalanma hissetmişti. Bazen burada haydutçuluk oynardı ama bugün şövalye, doğum gününde büyükan-

nesinin hediye ettiği o rengârenk, büyük kitaptaki gibi bir Yuvarlak Masa Şövalyesi olmuştu.

Kaya parçalarının üzerinden yavaşça ilerlerken ağzından ateş püskürten dev ejderhaya cesareti ve kılıcıyla saldırmaya hazırlandı. Yaz güneşi yarığın içine ulaşmadığından, içerisi soğuk ve karanlıktı. Ejderhalar için ideal. Birazdan ejderhanın boğazından kanlar fişkiracak; ejderha da uzun uzun can keçiştikten sonra ayaklarının dibine yığılıverecekti.

Göz ucuyla gördüğü bir şey dikkatini çekti. Bir kayanın ardında, kırmızı bir kumaş parçası gözüne ilişti ve merakına yenik düştü. Ejderha bekleyebilirdi; belki de orada saklı bir hazine vardı. Kayanın üzerine atlayıp arka tarafına baktı. Bir an geriye doğru düşecek gibi oldu ama kollarıyla havayı dövdükten sonra dengesini geri kazandı. Sonrasında korktuğunu itiraf etmeyecekti ama o sırada, tam o anda, altı yıllık ömründe hiç olmadığı kadar büyük bir dehşete kapılmıştı. Bir kadın, önünde pusuya yatmış, bekliyordu. Sırtüstü uzanmış, ardına kadar açık gözleriyle ona bakıyordu. İlk önce içgüdüsel olarak, kadın onu yakalamadan kaçmak istedi; ne de olsa bulunmaması gereken bir yerde oynuyordu. Belki de kendisine zorla nerede oturduğunu söyletir ve sonra da eve, annesiyle babasına götürürdü. Onlar da çok sinirlenirler ve mutlaka sorarlardı: “Yanında bir yetişkin olmadan Kungsklyftan’a gitmemen gerektiğini sana kaç kere söyledik?”

Ama gariptir ki, kadın hiç kımıldamıyordu. Üzerinde giysisi de yoktu ve bir anlığına, orada dikilip çıplak bir kadına baktığı için utandı. Kadının hemen yanında gördüğü kırmızılık kumaş parçası değil, ıslak bir şeydi; üstelik giysileri de ortalıkta görünmüyordu. Orada çıplak yatması tuhaftı. Özellikle de hava bu kadar soğukken.

Sonra aklına birden imkânsız bir şey geldi. Ya kadın ölüyse! Bu kadar hareketsiz yatmasının başka bir açıklaması olmazdı. Bunu fark etmesiyle birlikte kayadan aşağı atladı ve

yarıgın ağzına doğru yavaşça geri geri yürüdü. Kadınla arasında birkaç metrelik bir mesafe oluşur oluşmaz arkasını döndü ve tüm gücüyle eve koştu. Artık azarlanıp azarlanmamak umurunda değildi.

Çarşaf terden vücuduna yapışuyordu. Erica yatakta dönüp duruyordu ama bir türlü rahat bir pozisyon bulamamıştı. Parlak yaz güneşi de uyumasına pek yardımcı olmuyordu ve belki de bininci kez, pencerelere kalın perdeler asmayı veya daha da iyisi Patrik'e astırmayı düşündü.

Yanında bu kadar rahatça uyuması Erica'yı deli ediyordu. Kendisi geceler boyunca yatakta dönüp dururken, Patrik nasıl böyle horlayarak uyuyabiliyordu? Uyanır umuduyla Patrik'i hafifçe dürttü. Adam kıılmıdamadı bile. Biraz daha sert dürttü. Patrik homurdandı, örtüyü üzerine çekerek sırtını döndü.

Erica iç geçirerek kollarını göğsünde kavuşturdu ve sırtüstü yatıp tavana baktı. Göbeği koca bir küre gibi yükseliyordu; içinde, karanlıkta yüzen bebeğini hayal etmeye çalıştı. Belki de başparmağını ağzına sokmuştu. Ama bunların hepsi hayal edemeyeceği kadar gerçekdışı geliyordu. Hamileliğinin sekizinci ayındaydı ama hâlâ içinde başka bir canlının yaşadığı gerçeğini kavrayamıyordu. Gerçi epey kısa bir süre sonra gayet gerçek olacaktı. Erica, hasretle dehşet arasında gidip geliyordu. Doğumdan ötesini düşünmek zordu. Dürüst olması gerekirse, şu anda yüzükoyun yatamıyor olmasının ötesini bile düşünmek zordu. Çalar saatin ışıklı kadranına baktı. Sabah 4.42. Belki de uyumak yerine ışığı açıp biraz kitap okumalıydı.

Üç buçuk saat ve kötü bir dedektiflik romanından sonra tam yataktan yuvarlanarak kalkmaya hazırlanıyordu ki, telefon kulak tırmalayıcı bir sesle çaldı. Her zamanki gibi ahizeyi Patrik'e uzattı.

“Alo, ben Patrik.” Sesi uykuluydu. “Tamam, peki. Lanet olsun, evet, on beş dakikaya ordayım. Orada görüşürüz.”

Erica’ya döndü. “Acil bir durum var. Hemen gitmem lazımdır.”

“Ama izindesin. Bir başkası alamaz mı işi?” Aksi bir sesle konuştuğunun farkındaydı ama bütün gece uyanık kalmak ruh haline pek de yaramamıştı.

“Bir cinayet. Mellberg benim de onlara katılmamı istiyor. Kendisi de gidecek.”

“Cinayet mi? Nerede?”

“Burada, Fjällbacka’da. Küçük bir oğlan bu sabah Kungsklyftan’da bir kadının cesedini bulmuş.”

Temmuzun ortasıydı. Hafif yazlık kıyafetler yeterli olduğu için Patrik’in giyinmesi uzun sürmedi. Çıkmadan önce yatağa geldi ve Erica’yı göbeğinden, genç kadının bir zamanlar orada bir göbek deliği olduğunu hatırladığı yerden öptü.

“Sonra görüşürüz bebek. Anneni üzme; birazdan geleceğim.”

Erica’yı da çabucak yanağından öptü ve aceleyle çıktı. Erica için çekerek bedenini güçlkle yataktan kaldırdı ve çadır benzeri o elbiselerden birini giydi; şimdilik üzerine sadece bu kıyafetler oluyordu. Yanlış olduğunu bile bile bir sürü bebek kitabı okumuştı ve ona kalırsa neşe dolu hamilelik deneyimi hakkında kitap yazan herkes meydanlarda kırbaçlanmalıydı. Uykusuzluk, ağrıyan eklemler, derideki çatlaklar, basur, gece terlemeleri ve genel bir hormonal çalkantı – bunlar gerçeği daha iyi yansıtıyordu. Ayrıca içsel bir ışıltı saçmadığından da emindi. Erica günün ilk kahvesi için yavaş yavaş aşağı inerken homurdandı. Belki de kahve, sisi biraz olsun dağıtırdı.

Patrik olay yerine vardığında hararetli bir çalışma başlamış durumdaydı. Kungsklyftan’ın girişi sarı emniyet bandıyla kordon altına alınmıştı. Patrik olay yerinde üç polis arabası ve bir ambulans saymıştı. Uddevalla’dan gelen teknisyen-

ler iş üstündeydi; Patrik olay yerine dalmaması gerektiğini biliyordu. Ama bu kural, patronu Başkomiser Mellberg'in etrafta paldır küldür yürümesini engelliyordu. Teknisyenler, başkomiserin hassas çalışma alanına binlerce lif ve partikül bırakan ayakkabılarıyla giysilerine dehşet içinde bakıyorlardı. Patrik emniyet bandının dışında durup patronuna işaret edince, Mellberg kordonun diğer tarafına geçerek adli tıpçıları rahatlattı.

Başkomiser “Merhaba Hedström” dedi.

Sesinin neredeyse keyifli denebilecek kadar canlı olması Patrik'i şaşırttı. Bir an için Mellberg'in kendisine sarılacağını sandı ama neyse ki yanılmıştı. Yine de adam tamamen değişmiş gibi görünüyordu. Patrik izne çıkmalı sadece bir hafta olmuştu ama karşısındaki adam, asık suratıyla masasında oturup tatillerin kaldırılması gerektiğini söyleyerek homurdanan adam değildi.

Mellberg, Patrik'in elini şevkle sıktı ve sırtına vurdu.

“Kuluçkadaki tavukla hayat nasıl gidiyor? Yakında baba olacağına dair belirtiler var mı?”

“Bir buçuk ay daha olduğunu söylüyorlar.”

Patrik, Mellberg'in neden bu kadar keyifli olduğunu hâlâ anlamamıştı ama şaşkınlığını üzerinden atıp olay yerine çağırılma sebebine odaklanmaya çalıştı.

“Peki, ne bulduk?”

Mellberg yüzündeki gülümsemeyi silmeye çalışarak yarığın içindeki karaltıyı işaret etti.

“Altı yaşında bir oğlan bu sabah erken saatlerde, ailesi uyurken gizlice evden çıkmış ve kayaların arasında şövalyecilik oynamak için buraya gelmiş. Ama onun yerine ölü bir kadın bulmuş. Bizi 6.15'te aradılar.”

“Adli tıpçılar ne zaman çalışmaya başladılar?”

“Bir saat önce geldiler. Önce ambulans geldi; acil müdahale ekibi tıbbi yardıma gerek olmadığını hemen teyit et-

ti. O zamandan beri de serbestçe çalışıyorlar. Biraz hassaslar... Sadece girip biraz etrafa bakmak istedim ama epey kaba davrandıklarını söylemeliyim. Sanırım insan bütün gün yerlerde emekleyip cımbızla lif arayınca biraz takıntılı hale geliyor.”

Patronu o an Patrik’e tekrar tanıdık gelmeye başlamıştı. Bu, Mellberg’e daha uygun bir tavidir. Ama Patrik geçmiş tecrübelerinden, patronunun fikrini değiştirmeye çalışmanın bir işe yaramayacağını biliyordu. Adamın sözlerine aldırnamak daha kolaydı.

“Kadın hakkında neler biliyoruz?”

“Henüz hiçbir şey bilmiyoruz. Yirmi beş yaş civarında olduğunu düşünüyoruz. Sadece bir el çantasına ait bir kumaş parçası bulduk; tabii buna kumaş denebilirse. Bunun dışında çirliçiplaktı. Göğüsleri bayağı güzel aslında.”

Patrik gözlerini kapadı ve mantra söyler gibi içinden tekrar etti: “Emekli olmasına az kaldı. Emekli olmasına az kaldı...”

Mellberg şuarsuzca devam etti. “Ölüm sebebi henüz doğrulanmadı ama ciddi bir biçimde dövülmüş. Bütün vücudunda morluklar ve bıçak yarasına benzer bir sürü yara var. Üzerinde yattığı gri battaniye de cabası. Adli tabip şu anda kadını inceliyor. Kısa bir süre sonra ilk açıklamaları alacağımızı umuyoruz.”

“O yaşlarda bir kayıp ihbarı var mı?”

“Hayır, yok. Yaklaşık bir hafta önce yaşlı bir adamın kaybolduğu bildirilmiş ama sonradan adamın karısıyla bir karavanda kapalı kalmaktan bıktığı ve Galären Bar’da tanıştığı bir kızla kaçtığı anlaşılmış.”

Patrik cesedin etrafındaki ekibin, kadını ceset torbasına koymak üzere dikkatle kaldırmaya hazırlandığını gördü. Kadının elleri ve ayakları, bütün kanıtları korumak için yönetmeliğe uygun bir şekilde paketlenmişti. Uddevalla’dan gelen adli tıp ekibi, kadını ceset torbasına mümkün olduğunca za-

rar vermeden koymaya çalışıyordu. Üzerinde yattığı battaniyenin de daha sonra incelenmek üzere naylon bir poşete konması gerekecekti.

Ekip üyelerinin yüzlerinde beliren şok ifadesi ve hepsinin donup kalması, Patrik'e beklenmedik bir şey olduğunu hissettirdi.

“Ne oldu?” diye seslendi.

Memurlardan biri, “Buna inanamayacaksınız ama burada kemikler var” dedi. “İki de kafatası. Kemiklerin sayısına barksak, iki iskelete rahat rahat yeteceklerini söyleyebilirim.”

1979 yazı

Aydınlık yaz gecesinde eve doğru yalpalaya yalpalaya pedale çeviriyordu. Parti beklediğinden daha çılgın geçmişti ama önemi yoktu. Sonuçta bir yetişkindi, istediğini yapabiliyordu. En iyi tarafı da bir süre çocuktan uzaklaşmak olmuştu. Bebeğin çılgınlıkları, şefkat ihtiyacı ve ondan veremeyeceği şeyleri istemesi... Nihayetinde, on dokuz yaşında olmasına rağmen evden birkaç metre bile uzaklaşmasına zar zor izin veren yaşlı annesiyle yaşamak zorunda kalmasının sebebi de bebektir. Yaz Dönümü Gecesi'ni kutlamak için akşam dışarı çıkmasına izin vermesi bir mucizeydi.

Çocuğu olmasaydı şimdiye kendi evine çıkmış olabilirdi; kendi parasını kazanıyor olabilirdi. İsteddiği zaman dışarı çıkıp canı istediğinde eve dönebilirdi ve kimse tek kelime etmezdi. Ama çocukla buna imkân yoktu. Çocuğu evlatlık vermeyi tercih ederdi ama yaşlı kadın izin vermemişti ve şimdi de bunun bedelini kendisi ödüyordu. Madem annesi çocuğu bu kadar istiyordu, neden tek başına bakmıyordu ona?

Sabahın erken saatlerinde böyle yuvarlanarak eve vardığında annesi gerçekten çok sinirlenecekti. Nefesi fena halde alkol kokuyordu ve bunun bedelini sonradan mutlaka ödeyecekti. Ama değerdii. Velet doğduğundan beri hiç bu kadar eğlenmemişti.

Bisikletiyle benzin istasyonunun oradaki kavşaktan düm-

düz karşıya geçip yola devam etti. Sonra Bräcke'ye doğru sola döndü ama dengesini kaybetti; neredeyse hendeğe düşüyordu. Tekerleği düzeltip ilk dik yokuşta biraz avantaj sağlamak için hızla pedal çevirmeye başladı. Rüzgâr saçlarını dağıtıyordu ve ılık yaz gecesi aşırı sessizdi. Bir anlığına gözlerini kapayıp Alman'ın kendisini hamile bıraktığı o parlak yaz gecesini düşündü. Muhteşem ve yasak bir geceydi ama sonunda ödediği bedele hiç değmemişti.

Bisikleti bir şeye çarpınca aniden gözlerini açtı. Son hatırladığı, zeminin kendisine hızla yaklaştığıydı.

Birinin tek kelime etmeden alnını okşadığını hissetti. Bunun onu sakinleştirmesi gerekiyordu belki ama hareketin duyarsızlığı yüreğini dehşetle doldurdu. El bedeninde gezinmeye devam etti ve o, karanlıkta titredi. Yüzü olmayan yabancıya direnmesi gerektiğini düşündü bir an. Düşünce geldiği hızla kayboldu. Karanlık çok yoğundu ve onu okşayan eldeki güç tenine, sinirlerine, ruhuna işliyordu. Tek seçeneği boyun eğmekti; dehşet verici bir sezgiyle kavramıştı bunu.

Sakin tatil kasabası Fjällbacka'da işkence edilerek öldürülmüş genç bir kadın cesedinin, yirmi dört yıl önce hiç iz bırakmadan ortadan kaybolan iki kızın kemikleriyle birlikte bulunması polis teşkilatını harekete geçirir. Ardından Jenny adındaki genç bir kızın daha kaybolması kasabadaki paniği artırır. Kahramanımız Patrik ve ekibi zamana karşı yarışmak zorundadır artık. Yirmi dört yıl boyunca uykuya yatan katil neden tekrar faaliyete geçmiştir? Yoksa Fjällbacka polisi yeni bir katille mi karşı karşıyadır? Bir an önce bu soruların cevabı bulunmazsa, Jenny için çok geç olacaktır.

“Läckberg İsveç manzarasıyla kan dondurucu korkuyu harmanlamakta usta.”

The Guardian

“Birinci sınıf bir İskandinav polisiye yazarı tüm dünyada en üst sıralara çıkıyor.”

The Times

1974 yılında Fjällbacka'da doğdu. Gothenburg Ekonomi Üniversitesi'ni bitirdi. Stockholm'de birkaç yıl ekonomist olarak çalıştı. Katıldığı yaratıcı yazarlık kursunda ilk romanı *Buz Prensesi*'i (Doğan Kitap, 2012) yazdı. Parlak bir yazarlık kariyerinin başlangıcını oluşturan bu kitabı, dokuz polisiye roman izledi. Läckberg'in polisiye romanları sadece ülkesi İsveç'te değil, Danimarka, Fransa, İspanya ve Almanya'da çok satanlar listelerinde 1 numaraya çıktı. Yazar 2008 yılında Fransa'nın, en saygın polisiye yazarlarına verilen “Grand Prix de Littérature Policière” ödülünü aldı.

Çeviren: Elif Günay

ISBN 978-605-09-1414-6

9 786050 914146

doğankitap.com.tr
serifikalı no: 11940

Tavsiye Edilen Fiyat

₺ 25

DK
DOĞAN
KİTAP